

Promovali v roce zrození embéčka a tokijského triumfu Věry Čáslavské. Po 60 letech si slavnost zopakovali

28.5.2024 - Adam Pluhař | Technická univerzita v Liberci

Absolventku a 42 absolventy přivítal rektor Technické univerzity v Liberci Miroslav Brzezina.

„Upřímně mohu říci, že uvítání našich absolventů u příležitosti Diamantové promoce je pro mne srdeční záležitost, na kterou se každý rok těším. Patříte totiž k prvním absolventům naší školy. Chceme vyjádřit, jak moc si vás vážíme a jsem moc rád, že se dnes po šedesáti letech vracíte tam, kde to vše začalo. Tedy, kde začalo dobrodružství vaší profesní cesty,“ řekl rektor Miroslav Brzezina.

„Za každým z vás je obrovský příběh, který jste jako inženýři a vědci napsali. Během těch šesti desítek let se ve světě odehrála obrovská spousta věcí, život každého z vás se odvíjel jinak. Ale jedno máte společné. Byli jste součástí obrovského technologického posunu, který proměnil svět kolem nás,“ poznamenal rektor a v souvislosti s rokem 1964 zmínil nejen legendární „embéčko“, ale i počátek zavádění prvních sálových počítačů v Československu nebo vypuštění kosmické sondy Zond 2 k Marsu.

„Do vínků jste jako strojaři dostali nadhled a schopnost věci posuzovat komplexně. Je naší devizou, ale i posláním a vlastně i povinností snažit se vše předávat dále, ať již konkrétními činnostmi nebo příkladem. Rád bych vám tu dnes poděkoval za to, že jste byli příkladem ve firmách svým spolupracovníkům jako odborníci nebo v rodinách svým dětem, vnoučatům a možná i pravnoučatům jako morální vzory,“ řekl děkan Fakulty strojní TUL Jaromír Moravec krátce před tím, než spolu s rektorem potřásl absolventům pravicí a předal jim diplomy.

Životní cesty absolventů se ubíraly jinudy, v jednom případě se ale protnuly a spojily. Eva Smejkalová a Vladimír Smejkal přijeli na vzpomínkovou akci jako manželé. Před šedesáti lety přebírali diplom absolventů Vysoké školy strojní a textilní v Liberci ještě jako spolužáci, během oslavy se poprvé vzali za ruku a "ano" si stačili říct ještě na konci téhož roku. *„Já jsem byla v Brně, ale umístěnku jsem měla do Boskovic, Vláda dostal umístěnku do Třebíče. Na začátku manželství jsme se tak vídali jednou za týden, bylo to těžké. Byli jsme spolu až po narození dítěte,“* zavzpomínala Eva Smejkalová.

„Studium v Liberci patří k nejúžasnějšímu období našeho života, moc rádi na to vzpomínáme. I teď jsme na sraz přijeli o tři dny dříve, prošli jsme si okolí, třeba Českou chalupu, byli jsme na Ještědu. Máme to tu rádi,“ řekl Vladimír Smejkal.

Absolvent Jan Jiskra přiznal, že s řadou předmětů bojoval a přál si studovat spíše nějaký humanitní směr. Ale studium nevzdal, zdárně dokončil a později pracoval ve Výzkumném ústavu skla a bižuterie. Náročné studium mu mimo jiné pomáhali překonávat výteční a lidští pedagogové. *„Bylo to pro mě těžké, studium jsem měl komplikované. Ale učitelé tu byli opravdu výborní a dali nám hodně. Vzpomínám především na docenta Cyrila Höschla, otce dnešního slavného psychiatra nebo docenta Bečváře, který nás měl na matematiku. Byl to neuvěřitelně hodný člověk. Mimo jiné hrál výborně na klavír a také založil hudební kroužek. I když jsme byli technici, měli jsme i výtvarný nebo taneční kroužek. To mě moc bavilo a rád na to vzpomínám,“* svěřil se Jan Jiskra.

Za těch šedesát let se absolventi setkali jedenáctkrát, přičemž jeden sraz zhatila epidemie koronaviru. „Vidíme, jak se univerzita od dob našich studií rozvinula a stále se rozvíjí. Má nové budovy a celou řadu oborů. V oblasti výzkumu nanotechnologií je dokonce na špičkové světové úrovni. Přeji celé univerzitě, aby v tomto směru pokračovala,“ zmínil za absolventy Jindřich Aschermann. Během své řeči za všechny absolventy poděkoval TUL, že vzpomínkovou akci uspořádala.

<http://tuni.tul.cz/a/promovali-v-roce-zrozeni-embecka-a-tokijskeho-triumfu-very-caslavske-po-60-letec-h-si-slavnost-zopakovali-154510.html>